

den jydste Jernbane havde jeg, uagtet jeg ligesaa vist dengang ansaae et andet Forslag for det Rigtigste og Hensigtsmæssigste, fundet mig i, efter Opfordring at stemme for en Linie over Fuldbro Mølle, og Grunden hertil var den, at Navnet „Ny“ var nævnt i Loven. Svindlertid var det ikke undgaaet min Opmærksomhed, at dette Navn var nævnt i denne Lov paa en Maade, der for mig maatte antyde, at det dog ikke var ganske sikkert, at det vilde blive staaende der; idet den hele Linie var forbeholdt fremtidige Undersøgelser, og altsaa kunde dette Punkt, ligesaa vel som et hvert andet, komme til at gaae ud af Loven. Naar jeg dog af dette Hensyn lod mig bevæge til at stemme for Fuldbrorlinien, saa forekommer det mig, at der i dette Tilfælde, hvor der ikke har været antydet nogen fremtidig Undersøgelse af Linien, hvor Linien Nyborg—Odense—Middelfart staaer i Loven som Noget, om hvis Forandring der dog ikke med nogen stor Sandsynlighed kunde være Tale, er for mig en stærk Opfordring til at undersøge, om det da ikke kunde være muligt at tage et lignende Hensyn til den Interesse, som her er tilstede, og det troer jeg fuldkommen er skeet ved det af mig tilligemed 14 andre ærede Medlemmer stillede Forslag om at føre Banelinien fra Clausunde til Strib paa en saadan Maade, at den nærmer sig til Middelfart med en Station, der ikke vil være længere end 1,400 Al. fra Byn, og derfra udsender en Hestebane til Havnen. Det er jo ganske vist, at dette Forslag fremtræder som noget dyrere end Regjeringens Forslag, men jeg skal dog bede de ærede Medlemmer have Opmærksomheden henvendt paa, at man ved at følge Forslaget vil kunne frie sig fra enhver Forbring om en fremtidig Anlæggelse af en Handelshavn ved Strib, idet de Interesser, som skulde kunne paalægge Staten et saadant Foretagende, ville være fyldestgjorte ved en Station ved Middelfart og en Hestebane til Middelfart Havn. Jeg troer saaledes, at den Udgiftsforøgelse, der ganske vist vil blive en Følge af dette Forslag, vil opveies ved, at et saadant Krav ikke i Fremtiden vil kunne stilles. Nu blev der ved anden Behandling i Anledning af det her omhandlede Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts

6te Valgkreds (S. N. Hansen) fremsat den Bemærkning, at det var af Interesse for Middelfart, at jeg havde deeltaget i at stille dette Forslag, men at man ikke skulde bryde sig saameget om denne Interesse, thi naar denne By kom til at staae i Loven iaar, kunde den blive tagen ud næste Aar. Sa, det er ganske sandt, men det er i alt Fald os selv, der skulde tage den ud, og hvad mig angaaer, saa kan jeg forsikre den ærede Rigsdagsmand, at naar jeg iaar med velberaad Hu har deeltaget i at sætte dette Navn ind i Loven, saa vil jeg ikke til næste Aar stemme det ud, og naar det iaar bliver stemt ind i Loven efter de Undersøgelser, der have fundet Sted, og med Regjeringens Billigelse — forsaavidt den kan modtage dette Forslag, det er Noget, hvorefter jeg ikke er vidende — saa er der aldeles ingen Grund til at antage, at man til næste Aar skulde komme og sige: Lad os tage det ud (S. N. Hansen: Erfaringen!). Sa, det er en ganske anden Sag. Det er altsaa fra min Side kun Interesse for den paagældende Kommune, der gjør, at jeg kan være med at stille et saadant Forslag, og denne Interesse vilde jeg endda ikke følge, naar jeg ikke havde Udsigt til, at det Offer, der derved bliver bragt, paa anden Maade nogensinde vilde kunne vederlægges. Jeg befinder mig i en temmelig stor Forlegenhed ligeoverfor det her opstillede Forslag til Jernbanelinier, det er mig vanskeligt at komme efter de Grunde, hvorpaa Forslaget under Nr. 1 er støttet. Af de Udtalelser, vi have hørt, synes det at fremgaae, at det deels er Interesse for Middelfart og deels Interesse for Overfartsspørgsmaalet, hvorpaa Forslaget er støttet; andre Grunde ere mig bitterligt ikke fremkomne. Hvad nu for det Første angaaer Interessen for Middelfart, da har jeg ikke kunnet skjønne Andet, end at denne Interesse virkelig ligesaa godt maa kunne fyldestgjøres ved det af de andre Herrer og mig stillede Forslag som ved det under Nr. 1 opførte Forslag. Hvad angaaer den Grund, der er hentet fra Overfarten, da befinder jeg mig i saa Henseende aldeles ikke i nogen Vanskelighed, thi naar der paa den ene Side staaer Regjeringens Autoritet, som skal bære Ansvar for den Beslutning, der bliver tagen, og de Dufser, der udtales af Ordstyrelsesfædet, som